

3. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-118/10)

(2010/C 113/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 16. detsembri 2009. aasta otsus 2009/991/EÜ⁽¹⁾, milles käsitletakse Läti Vabariigi asutuste poolt riigiabi andmist põllumajandusmaa ostmiseks ajavahe-
mikul 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Võttes vastu vaidlustatud otsuse, muutis nõukogu komisjoni otsust, mis tuleneb 2007. aasta põllumajandussuuniste punktis 196 esitatud ettepanekust asjakohaste meetmete kohta ja selle tingimusteta heakskiidust Läti poolt, mis kohustas viimast lõpetama olemasoleva abikava põllumajandusmaa ostmiseks hiljemalt 31. detsembriks 2009. Erandlike asjaolude ettekäändel lubas nõukogu tegelikult Lätil abikava säilitada kuni 2007. aasta põllumajandussuuniste aegumiseni 31. detsembril 2013. Nõukogu poolt oma otsuse põhjendamiseks esitatud asjaolud ei ole ilmselgelt erandlikud asjaolud, mis võiksid tehtud otsust õigustada, ning need ei võta arvesse komisjoni otsust selle kava kohta. Tühistamishagi põhjenduseks esitab komisjon neli väidet:

a) Esiteks leiab ta, et nõukogul puudus pädevus tegutseda ELTL artikli 108 lõike 2 kolmanda lõigu alusel, kuna abi, mille ta heaks kiitis, oli olemasolev abi, mille Läti oli komisjoni pakutud asjakohaseid meetmeid heaks kiites kohustunud kaotama 2009. aasta lõpuks.

b) Teiseks, lubades kohaldada abimeetmeid kuni 2013. aastani, kuritarvitas nõukogu oma volitusi, püüdes neutraliseerida otsust, mille kohaselt võis Läti säilitada abimeetmed 2009. aasta lõpuni, kuid mitte pärast seda kuupäeva.

c) Seejärel kolmanda väite kohaselt võeti vaidlustatud otsus vastu, rikkudes lojaalse koostöö põhimõtet, mis on kohaldatav liikmesriikidele ja ka institutsioonide vahel. Oma otsusega vabastas nõukogu Läti kohustusest teha komisjoniga koostööd seoses asjakohaste meetmetega, mille liikmesriik ELTL artikli 108 lõikes 1 ettenähtud koostöö raames põllumajandusmaa ostmiseks antava olemasoleva abi osas heaks kiitis.

d) Viimases väites kinnitab komisjon, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kuna ta leidis, et esinesid erandlikud asjaolud, mis õigustavad heakskiidetud meetme võtmist.

⁽¹⁾ ELT L 339, 22.12.2009, lk 34.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Marknadsdomstolen (Rootsi) 8. märtsil 2010 — Konsumentombudsmannen (KO) versus Ving Sverige AB

(Kohtuasi C-122/10)

(2010/C 113/55)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Marknadsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Konsumentombudsmannen (KO)

Kostja: Ving Sverige AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul⁽¹⁾, artikli 2 punktis i sätestatud tingimust „seega võimaldab tarbijal ostu sooritada” tuleb tõlgendada nii, et ostukutse eksisteerib niipea, kui teave reklaamitava toote ja selle hinna kohta on kättesaadav, nii et tarbija võib teha ostuotsuse, või on selleks vajalik, et kommertsteadaandega pakutakse ka tegelikku võimalust kõnealune toode osta (nt tellimisblankett) või et sellele võimalusele peab olema juurdepääs (nt reklaam väljaspool kauplust)?
2. Kui vastus eeltoodud küsimusele on, et vajalik on tegelik võimalus toodet osta, siis kas see võimalus loetakse olema-solevaks, kui kommertsteadaandes viidatakse telefoninumbri- või veebilehele, kus seda toodet saab tellida?
3. Kas direktiivi 2005/29 artikli 2 punkti i tuleb tõlgendada nii, et hinna nimetamise nõue on täidetud, kui kommertsteadaandes sisaldub baashind, see tähendab madalaim hind, millega reklaamitavat toodet või toodete kategooriat saab osta, ning samal ajal müüakse reklaamitavaid tooteid või toodete kategooriad ka teistes versioonides või teistsuguse sisuga, mille hindu ei ole avaldatud?
4. Kas direktiivi 2005/29 artikli 2 punkti i tuleb tõlgendada nii, et toote omaduste nimetamise nõue on täidetud niipea, kui on olemas sõnaline või visuaalne viide tootele⁽²⁾, see tähendab, et toode on eristatud, kuid seda ei ole täpsemalt kirjeldatud?
5. Kui vastus eeltoodud küsimustele on jaatav, siis kas see kehtib ka juhul, kui reklaamitavat toodet pakutakse paljudes versioonides, kuid kommertsteadaandes viidatakse nendele ainult ühise nimetuse abil?
6. Kui on olemas ostukutse, siis kas artikli 7 lõike 4 punkti a tuleb tõlgendada nii, et piisab, kui on esitatud ainult teatavad toote põhiomadused ning ettevõtja viitab lisaks oma veebilehele, tingimusel et kõnealusel veebilehel on oluline teave toote põhiomaduste, hinna ja muude tingimuste kohta vastavalt artikli 7 lõike 4 nõuetele?

7. Kas artikli 7 lõike 4 punkti c tuleb tõlgendada nii, et hinna esitamise nõude täitmiseks piisab, kui on ära toodud baashind?

⁽¹⁾ ELT 2005 L 149, lk 22.

⁽²⁾ Komisjoni töödokument „Suunised direktiivi 2005/29 rakendamise kohta”, lk 47f.

10. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-127/10)

(2010/C 113/56)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Karanasou-Apostolopoulou ja G. Zavvos)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusakte Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiivi 2006/42/EÜ, mis käsitleb masinaid ja millega muudetakse direktiivi 95/16/EÜ⁽¹⁾, või vähemalt ei ole komisjonile neist aktidest teatanud, siis on ta rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/42/EÜ siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 29. juunil 2008.

⁽¹⁾ ELT L 157, 9.6.2006, lk 24.